

+

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΛΟΓΓΙΝΟΥ ΤΟΥ ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΥ
(οὔ ἡ μνήμη τῇ 16ῃ Ὀκτωβρίου)



* 2016 *



ΤΗ ΙΣΤ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου, τοῦ
ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν βροτὸν χρηματίσαντα, καὶ Σταυρῷ ὁμιλήσαντα, καὶ ἡλίου
ἔλλαμψιν ἀμαυρώσαντα, καὶ ἐκ πλευρᾶς ἀναβλύσαντα, σωτήριον
ἄφεσιν, κατιδὼν μετὰ ληστοῦ, τοῦ εὐγνώμονος ἔνδοξε,
ὡμολόγησας, καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην ἐκουσίως, ὑπομείναντα τὰ
πάθη, δι΄ εὐσπλαγχνίαν ἀμέτρητον.

Τὴν κατάκαρπον ἄμπελον, ἐπὶ ξύλου θεώμενος, ἡρτημένην ἔνδοξε
καὶ πηγάζουσαν, οἶνον ζωῆς καὶ ἀφέσεως, τὰ χεῖλη ὑπέθηκας, τῆς
καρδίας καὶ πιὼν, εὐφροσύνης πεπλήρωσαι, τὴν κατάπικρον,
ἀπιστίαν ἐμέσας ὡς ἐχέφρων, ὡς τοῦ χείρονος τὸ κρεῖττον,
περιφανῶς προελόμενος.

Θανατώσας τὸν τύραννον, εὐτολμία τῶν λόγων σου, πρὸς σφαγὴν
ἐκούσιον ἠὲ τομόλησας, οὐ δειλιάσας πανεύφημε, Λογγῖνε τὸν
θάνατον, τὴν ἀθάνατον ζωὴν, προξενοῦντά σοι χάριτι ὅθεν πίστει
σου, τὴν πανέορτον μνήμην ἐκτελοῦμεν, δυσωποῦντες σε
πρεσβεύειν, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἐν τῷ πάθει σου, Χριστέ, τὸν ναὸν θεωρήσας διαρρήαγέντα
Λογγῖνος ὁ Ἑκατόνταρχος, Υἱὸν Θεοῦ σε εἶναι τοῖς Ἰουδαίοις
ἐκήρυττεν· ὅθεν οἱ δεινοί, τὴν θείαν κάραν αὐτοῦ τεμόντες τῷ

ξίφει, ἐν κοπρίᾳ ἔρριψαν· γυνὴ δὲ ταύτην εὐροῦσα, τὰς
κεκλεισμένας κόρας αὐτῆς τῶν ὀμμάτων ἀνέωξε, μεθ' ἧς καὶ ἡμεῖς
βοῶμέν σοι· Ὁ τοῦτον στεφανώσας, ὑπὲρ σοῦ ἀθλήσαντα, ταῖς
αὐτοῦ ἱκεσίαις,
καὶ ἡμῶν τὰ ὄμματα τῆς καρδίας φώτισον, τοῦ δοξάζειν σε Θεόν,
τὸν ἐν Σταυρῷ προσηλωθέντα, εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθέने; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν
ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς
μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως
σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος
δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι
φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ
Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἵσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Τὰ μαρτυρικὰ ἀναγνώσματα**

**Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 43, 9-14)**

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ
συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν
αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς
μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ.
Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν
ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι.
Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι.
Εἰμὶ ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Εἰμὶ ἐγὼ ἀνήγγειλα
καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ
μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ
ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς
ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς,
ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 3, 1-9)

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιούς ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὥς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὥς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 5, 15-23 & 6, 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα· ὁξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὥς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὥς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες

πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων χαρίτων, ταῖς ἐπιλάμψεσι, καταυγασθεὶς ἐδείχθης,
ἐν τῷ κόσμῳ Λογγίνε, φωστήρ πᾶσι προφαίνων, ἀκτῖνας φαιδράς,
τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, καὶ διὰ τοῦτο τιμῶμέν σε οἱ πιστοί, ὡς
ἀθλοφόρον καὶ μάρτυρα.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων σωτηρίαν εἰργάσατο
ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Χαίροις θεόφρον Λογγίνε, μάρτυς πανένδοξε, ἐν Γολγοθᾷ γὰρ
πάλαι, τὴν πλευρὰν τοῦ Κυρίου, ὡς εἶδες λογχευθεῖσαν, ἐπὶ
σταυροῦ, καὶ τὸ αἷμα τὸ ὕδωρ τε, ἅμα ἐκβλύσαν ἐβόας· ὡς ἀληθῶς,
τοῦ Θεοῦ Υἱὸς ἐστὶν ὁ Χριστός.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.
Ὁ θαυμαστός ἐν ἁγίοις, ὑπάρχων Κύριος, σὲ τῇ ἀφθόνῳ δόξῃ, τῶν
αὐτοῦ χαρισμάτων, ἐδόξασεν ἐν κόσμῳ καὶ νῦν τῶν ψυχῶν, καὶ
σωμάτων παρέσχετο, σὲ ἰατρὸν ὦ Λογγίνε τοῖς εὐσεβῶς,
εὐφημοῦσί σε ἀπόστολε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστηκώς, καὶ τὰ γενόμενα σκοπῶν, τὸν
σταυρωθέντα ἐπὶ ξύλου, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον ἑωρακώς, ἐβόας πρὸς
αὐτόν· Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου Κύριε. Διὸ καὶ ὁ Σωτὴρ
ἐφώνει σοι· Μακάριος εἶ Λογγίνε, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς
γενεὰν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς
σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρῶν κατάρας, τὸν

Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε καὶ Παρθένω ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὸν Ἥλιον τῆς δόξης Σταυρῷ προσηλωθέντα, καὶ τοῖς ἐν σκιᾷ θανάτου, ἐκλάμποντα ὡς εἶδες, ἠὺγάσθης αὐτοῦ ταῖς ἀστραπαῖς, καὶ ἤθλησας Λογγῖνε εὐσεβῶς, διὰ τοῦτο νοσημάτων παντοδαπῶν, λυτροῦσαι τοὺς ἐκβοῶντας· Δόξα τῷ δεδοκῶτι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σε στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

ἕτερον. Ἦχος δ΄. Ὁ μάρτυς σου, Κύριε.

Λογγῖνος ὁ μάρτυς σου, ἐν τῷ σταυρῷ παρεστώς, καὶ πάντα τὰ γενόμενα, ἐν τῇ σταυρώσει σου, ἰδὼν ἀνεβόησεν· Ἀληθῶς Θεοῦ οὗτος, Υἱὸς ἦν καὶ Θεός μου. Ὅθεν καὶ μαρτυρίου, διὰ σὲ ἡξιώθη. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν.

Κάθισμα, ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Φαιδρῶς τὴν κεφαλὴν, ὑπὸ τῶν χριστοκτόνων, τὴν σὴν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀπετμήθης τρισμάκαρ, καὶ πρῶτος παναοίδιμε, τὸ ποτήριον ἔπιες. Ὅθεν σήμερον, τὴν σὴν πανέορτον μνήμην, ἀναμέλποντες, σὲ προβαλλόμεθα πρέσβυν, Λογγῖνε πρὸς Κύριον.

Δόξα καὶ Νῦν Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ

θλίψεων, σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν.
Κάθισμα, ἦχος α'. Τὸν Τάφον σου, Σωτήρ.

Λογγῖνος ὁ σοφός, ἐκατόνταρχος πάλαι, ἐφάνη ἀληθῶς,
ἰσαπόστολος ἄρτι, κηρύττων τὴν ἀνάστασιν, τοῦ Χριστοῦ ἐν τοῖς
ἔθνεσι, καὶ ἐν μάρτυσι, πρῶτος ἐφάνη τὴν κάραν, ἐκτμηθεὶς αὐτοῦ,
ὑπὸ τῶν θεοκτόνων, λαβὼν στέφος ἄφθαρτον.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ
τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν
ἀγαθότητα, σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κετήμεθα,
ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τὸ ὀπτικόν σου τῆς ψυχῆς ἐκκαθάρας, καθυπεδέξω τὴν αὐγὴν τῆς
Τριάδος, καὶ τὰς ἐν ζόφῳ πάνσοφε ἐφώτισας ψυχάς, αἴγλη θείων
λόγων σου, Λογγῖνε μάρτυς Κυρίου, ὅθεν πρὸς ἀνέσπερον,
μεταβέβηκας φέγγος, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως δυσωπῶν, τῶν σὲ
τιμώντων, καὶ πίστει ὑμνούντων σε.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ
πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός. Εὐφρανον
ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Εἰς τοὺς Αναβαθμούς. Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, Ἐκ νεότητός
μου.

Προκείμενον. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ
Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχος. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον τὸ μαρτυρικόν, ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ ἁγ. Γεωργίου.

Ὁ Ν' ψαλμός, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ.δ'.

Κύριε, ἀναβαίνοντός σου ἐν τῷ σταυρῷ, φόβος καὶ τρόμος ἐπέπεσε
τῇ κτίσει. Καὶ τὴν γῆν μὲν ἐκώλυες καταπιεῖν τοὺς σταυροῦντάς
σε, τῷ δὲ ἄδῃ ἐπέτρεπες ἀναπέμπειν τοὺς δεσμίους, εἰς
ἀναγέννησιν βροτῶν. Κριτὰ ζώντων καὶ νεκρῶν, ζωὴν ἤλθες
παρασχεῖν καὶ οὐ θάνατον. Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

«Τὸ Λογγίνου μέγιστον ὑμνήσω κλέος. Ἰωσήφ».

Ωιδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ταῖς θεαῖς, φωτοχυσίαις ἔνδοξε, περιλαμπόμενος, καὶ σὺν
Ἀγγέλων τάξεσι Χριστῷ, τῷ Θεῷ παριστάμενος, τὴν φωτοφόρον
μνήμην σου, τοὺς ἐκτελοῦντας καταφαίδρυνον.

Οὐδέν σε, τῆς πρὸς Θεὸν ἐνώσεως, Μάρτυς ἐχώρισε, κεχωρισμένον
πάσης σαρκικῆς, ἡδονῆς διὰ πίστεως, καὶ καθαρῶς τῷ ἔρωτι, τῷ
ἀκροτάτῳ ἐνηδόμενον.

Λατρεύων, Θεῷ τῷ ζῶντι ἔνδοξε, Λογγῖνε πάνσοφε, νεκροῖς
ξοάνοις μάκαρ οὐδαμῶς, σὺ λατρείαν προσένειμας· διὸ πρὸς
ἀτελεύτητον, θανατωθεὶς ζωὴν κατήντησας.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ ἐν μήτρᾳ σου, λόγῳ συνείληπται, τῆς ἀλογίας
ρύσασθαι βροτούς, βουληθεὶς ἀγαθότητι, Παρθενομήτορ ἄχραντε,
εὐλογημένη παναμώμητε.

Ωιδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Γνωρίσας ἐπὶ Σταυροῦ, Υἱὸν Θεοῦ τὸν ἀληθῆ Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν
πάσχοντα, τούτῳ ὁλοψύχως ἐπίστευσας.

Γῇ ὥσπερ πίων ἢ σῆ, ψυχὴ λαβοῦσα λογικὰ σπέρματα, στάχυν
σοφῆ ὥριμον, θείας εὐσεβείας ἐβλάστησεν.

Ἰστίῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῶν βασάνων διελθὼν πέλαγος, τοὺς
γαληνοὺς ἔφθασας, ἔνδοξε λιμένας γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν, ταῖς τῶν παθῶν ἐπαγωγαῖς ἴασαι,
Μήτηρ Θεοῦ Πάναγνε, καὶ πρὸς σωτηρίαν κατεύθυνον.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Σταυρωθέντα κατείδες τὸν Λυτρωτὴν, καὶ αὐτοῦ ταῖς ἀκτῖσι
καταυγασθεὶς, σκότος τὸ βαθύτατον, τῆς ἀγνοίας ἀπέφυγες, καὶ
πρὸς θείαν γνῶσιν, σαυτὸν μετερῷθμισας, πιστωθεὶς ὥς ἐστι,
Θεὸς ὁ ὁρώμενος· ὅθεν καὶ ἀθλήσας, τοῖς χοροῖς ἡριθμήθης,
Λογγῖνε μακάριε, τῶν Μαρτύρων γηθόμενος· μεθ' ὧν πάντοτε
ἔνδοξε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν
πειρασμῶν, νῦν ὥς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην Πανάμωμε,

ἁμαρτιῶν τῷ φόρτῳ, φανεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα ἄδου,
πεσεῖν κινδυνεύουσιν· φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ,
καὶ σῶσον παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὐδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω
σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναι μοι τὴν
ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου Δέσποινα.

Ωιδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὀχυρώτατον κτησάμενος ἐν τῇ πίστει, τὸν λογισμόν μακάριε,
ἀνίσχυρον πλάνης, ἔλυσας ὀχύρωμα, Λογγῖνε καὶ ἔκραζες· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υψωθέντα καὶ τῷ ξύλῳ προσηλωθέντα, τὸν ἀπαθῆ θεώμενος,
Κύριον τῆς δόξης, τοῦτον ὠμολόγησας, Υἱὸν Θεοῦ ἔνδοξε,
πάσχοντα οἰκείῳ θέλήματι.

Μαραινόμενον τὸν θάνατον τῷ θανάτῳ, τοῦ ἀπαθοῦς θεώμενος,
ἔσπευσας Λογγῖνε, δι' αὐτὸν τεθνήξασθαι, καὶ ζῆν μετὰ θάνατον,
σὺν τοῖς εὐκλεῶς ἐναθλήσασιν.

Θεοτοκίον.

Ἐνωθέντα καθ' ὑπόστασιν ἐν γαστρὶ σου, καὶ γεγονότα ἄνθρωπον,
Ἀχραντε τὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον τέτοκας, διπλοῦν ταῖς θελήσεσι,
καὶ ταῖς ἐνεργείαις δεικνύμενον.

Ωιδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Γῆς πάσης ἀληθῶς, γεγονῶς παρεπίδημος, ἐν στίγμασιν
Ἀθλοφόρων, ὠραιώθης Λογγῖνε, καὶ γῆν πραέων ᾤκησας.

Ἰσχυσας τοῦ Σταυροῦ, τῇ δυνάμει φραζάμενος, ἀνίσχυρον τῶν
τυράννων, ἀθλοφόρε Λογγῖνε, τροπώσασθαι ἀπόνοιαν.

Στήσας ἐν ἀσφαλεῖ, θεμελίῳ καρδίας σου, ἀήττητε τὰς κινήσεις,
πειρασμῶν ἐπικλύσει, ἀσάλευτος διέμεινας.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην τὸν Θεόν, ἀπειράνδρως κυήσασαν, ὑμνήσωμεν
Θεοτόκον, δι' αὐτῆς οἱ σωθέντες, καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

Ὡδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὅρη τε, καὶ τὴν γῆν σαλευθεῖσαν θεώμενος, ἐν τῇ τοῦ πάθους
ἡμέρᾳ, ἀπιστίας στάσεως ἐσαλεύθης· καὶ τῇ πίστει, ἐνιδρύθης,
Λογγίνε τοῦ πάσχοντος.
Νόησιν, ἀληθῇ καὶ τελείαν καὶ ἔμφρονα, ἀναλαβεῖν ἠδυνήθης,
καθορῶν τὴν κτίσιν ἀλλοιουμένην· καὶ πρὸς θείαν, ἡλλοιώθης
Λογγίνε ἐπίγνωσιν.

Υπέστης, χαλεπὴν τιμωρίαν γηθόμενος, καὶ τὸν αὐχένα τῷ ξίφει,
ἀδιστάκτῳ γνώμῃ τμηθεὶς Λογγίνε, διακόπτεις, κεφαλὰς
δυσμενῶν διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Μάρανον, καὶ προρρίζους Πανάμωμε ἔκτιλον, τὰς ἀκανθώδεις
ἐννοίας, τῆς ἐμῆς καρδίας· καὶ καρποφόρον, ταύτην δεῖξον,
μεσιτεία σου Κόρη πανάμωμε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνως γέγηθεν ἡ Ἐκκλησία, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον,
τοῦ ἀοιδίμου ἀθλητοῦ, Λογγίνου ἀνακραυγάζουσα·
Σύ μου τὸ κράτος, Χριστὲ καὶ στερέωμα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν οὐρανὸν σκότει πολλῶ, τὴν γῆν τε σειομένην, καὶ πέτρας
ῥηγνυμένας, ναοῦ τε τὸ καταπέτασμα σχισθὲν εἰς δύο θεωρῶν, ἐν
τῷ θείῳ πάθει τοῦ Χριστοῦ ὁ ἀθλητής, Θεοῦ Υἱὸν αὐτὸν ἐγνώρισε,

πάσχοντα τῇ οἰκείᾳ εὐσπλαγχνίᾳ, ἀπαθῇ δὲ ὄντα τῇ Θεότητι καὶ
δόξῃ, σὺν τῷ Πατρὶ
καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ συνέχοντα τὸ πᾶν καὶ διακρατοῦντα,
ὡς Θεὸν ἀληθινὸν καὶ Βασιλέα· ὅθεν ἐν χαρᾷ Λογγῖνος
ἀνακραυγάζει·
Σύ μου τὸ κράτος, Χριστέ καὶ στερέωμα.

Συναξάριον.

**Τῇ ΙΣΤ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου.**

Στίχοι.

Υἱὸν Θεοῦ λέγων σε, Χριστέ, καὶ πάλιν,
Λογγῖνος ὡς πρὶν τέμνεται τὸν αὐχένα.
Ἑκτη καὶ δεκάτῃ Λογγῖνον ἄορ κατέπεφνεν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων δύο Μαρτύρων, τῶν
συναναιρεθέντων τῷ Ἁγίῳ Λογγίνῳ.**

Στίχοι.

Φθαρτὴν στρατείαν ἐκλελοιπυῖα ξίφει,
Δυὰς συνάθλων ἐστρατεύθη Κυρίῳ.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Λεοντίου,
Δομετίου, Τερεντίου καὶ Δομνίνου.**

Στίχοι.

Τρεῖς Λεόντιε, τοὺς συναθλοῦντας ἔχων,
Λεόντιόν τι τῆς πυρᾶς ἄλλη μέσον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαλοῦ.

Στίχοι.

Μαλὸς βραχεῖαν γῆς λιπῶν παροικίαν,
Πόλου κατοικεῖ τὴν μακρὰν κατοικίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἦδιὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Νομίμως Μάρτυς, ἐναθλήσας ἀνδρεία γνώμη ψυχῆς, πάσας
ἀνομούντων ἡσυχνας τὰς βουλὰς, καὶ νομίμως ἐστεφάνωσαι,
Εὐλογημένος εἰ ἀναβοῶν, τῆς δόξης ὁ Κύριος.

Ἡ θεία χάρις, ἐπιφοιτῶσα τοῖς λειψάνοις σου, πᾶσαν ἀλγηδόνα
λύει τῶν εὐσεβῶς, προσιόντων σοι Μακάριε, καὶ κηρυττόντων σε,
ἀληθείας ἀήττητον Μάρτυρα.

Σαρκὸς θνησκούσης, οὐκ ἐφείσω Λογγῖνε διὰ Χριστόν· θύειν
ἀπηρνήσω δαίμοσι καὶ σαυτόν, τῷ Θεῷ θυσίαν ἄμωμον, χαίρων
προσήγαγες, διὰ ξίφους τμηθεὶς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ὡς καθάραν σε, ὁ καθαρὸς Λόγος κατώκησε, Κόρη διὰ σοῦ
καθάραι τοὺς μολυσμοὺς τῶν ἀνθρώπων προελόμενος·
εὐλογημένος γὰρ ὁ καρπός, τῆς κοιλίας σου πέφυκεν.

Ἦδιὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Κοιμίσας τὸ πρὶν τὰς τῆς σαρκὸς, κινήσεις ἔνδοξε, ταῖς
ἐγρηγόρσεσι, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον ὑπνώσας, τὸν γλυκὺν ὕπνον
αοίδιμε, θανατωθεὶς διὰ Χριστόν, τὸν ἐπὶ ξύλου Σταυροῦ,
ἀφυπνώσει θεία, νεκροῖς τὴν ζωὴν ἀναβλύσαντα.

Λόγχῃ κεντηθέντα τὴν πλευράν, μακαριώτατε, καὶ αἷμα
βλύσαντα, Θεὸν ἐώρακας ἄνθρωπον, διὰ σπλάγχνα
χρηματίσαντα, καὶ κατετρώθης τῷ αὐτοῦ ἡδίστῳ ἔρωτι,
ἀναμέλπων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐσβεσας πυρὰν εἰδωλικήν, αἱμάτων ρεύμασι, Λογγῖνε πάνσοφε,
καὶ κατενέπρησας ξόανα, καὶ ἀνίδρυτα σεβάσματα, τῷ θείῳ ζήλῳ

τὴν ψυχὴν ἀναφλεγόμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὅμματα καρδίας φωτισθεῖς, ταῖς θείαις λάμπεσι, τοῦ
ἀμαυρώσαντος ἡλίου πάνσοφε ἔλλαμψιν, τὴν ἀχλὺν Λογγῖνε
ἐλιπες, τῆς δυσσεβείας καὶ φωστήρ, ὥφθης φωτίζων ἡμᾶς, τοὺς
βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γλῶσση καὶ ψυχῇ, ἀνακηρύττω σε θεογεννήτριαν, καὶ
ἱκετεύω σε Ἄχραντε· Τὴν καρδίαν μου καταύγασον, τῷ φωτισμῷ
σου, καὶ δεινοῦ σκότους με λύτρωσαι, ἐκβοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ωιδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις Λόγος, ὁ ἐν Σταυρῷ χειρὰς ἀπλώσας,
Μάρτυς τοῖς ἀνόμοις ἐβόας· αὐτοῦ τὸ πάθος τὸ παμμακάριστον,
ἐξεικονίζων θάνατον, ἐθελουσίως καθυφίσταμαι.

Ὡς περικαλλὴς ἀθλοφόρος, χαριτωθεὶς Μάρτυς Λογγῖνε, ὅλος
ὡραιότατος ὥφθης, καὶ τῷ ὡραίῳ Λόγῳ παρίστασαι, τὰς ἀμοιβὰς
τῶν πόνων σου, πλουσιωτάτως κομιζόμενος.

Σὲ τὸν διαυγέα φανέντα, ἥλιον ἄδυτον Λογγῖνε, καὶ μαρμαρυγαῖς
ιαμάτων, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν φωτίζοντα, καὶ τὴν ἀχλὺν
σκεδάζοντα, τῆς ἀγνωσίας μακαρίζομεν.

Ἦρθης πρὸς μονὰς οὐρανίους, καὶ τοῖς χοροῖς συνηριθμήθης,
πάντων τῶν ἁγίων Μαρτύρων, μεθ' ὧν Λογγῖνε Μάρτυς
μνημόνευε, τῶν εὐσεβῶς τὴν μνήμην σου, ἐορταζόντων
παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ὥφθης, τοῦ ἀνεσπέρου Θεοτόκε, δι' οὗ οἱ ἐν
σκότει καὶ σκιᾷ, τῆς ἁμαρτίας φῶς ἐθεάσαντο· διό μου
φωταγωγήσον, τὰ τῆς καρδίας αἰσθητήρια.

Ἑξαποστειλάριον. Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ὅρῶν τὸν πάντων Κύριον, καὶ Θεὸν ἀφυπνοῦντα, ἐπὶ Σταυροῦ
θελήματι, κλονουμένην τε πᾶσαν, καιρῷ τοῦ πάθους τὴν κτίσιν,
ἀθλοφόρε Λογγίνε, σὺν τῷ Ληστῇ εὐγνώμονι, ὡμολόγησας τοῦτον,
Υἱὸν Θεοῦ, ὑπὲρ Οὗ καὶ χαίρων ἐσφαγιάσθης, καὶ νῦν ὡς μάρτυς
ἄριστος, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύεις.

Θεοτοκίον.

Κενοῦται ἐν τῇ μήτρᾳ σου, ὁ πληρέστατος Λόγος, κόλπων
πατρώων Ἀχραντε, οὐκ ἐκστάς ἀπορρήτως, καὶ σὰρξ ὁράται καὶ
βρέφος, τίκτεται Θεοτόκε. Ὅν ἐκτενῶς ἰκέτευε, λυτρωθῆναι
κινδύνων, καὶ πειρασμῶν, καὶ πταισμάτων Δέσποινα καὶ γεέννης,
τοὺς εὐσεβῶς κηρύττοντας, τοῦ Θεοῦ σε Μητέρα.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅτε ἐπὶ ξύλου τοῦ σταυροῦ, τὸν ἀνυψωθέντα Λογγίνε, Χριστὸν
ἐφύλαττες, τότε θείας χάριτος ἐπλήσθης ἔνδοξε. Κατιδὼν γὰρ τὸν
ἥλιον, φρικτῶς σκοτισθέντα, τὴν γῆν σειομένην τε, τρόμῳ
ἐβόησας· δίκαιος ἄνθρωπος Οὗτος, ὄντως ἦν καὶ πάσχει ἀδίκως,
διὰ τὴν τοῦ κόσμου ἀπολύτρωσιν.

Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ, τὸν ἀνυψωθέντα βουλήσει, νεκρὸν τὸν
Κύριον, σὺν τῇ κουστωδία τε, μάκαρ ἐφύλαττες, ἐξαστράπτοντα
ἄγγελον, ἐν τούτῳ κατεῖδες, κατελθόντα ἄνωθεν, καὶ ἐν μεγάλῳ
σεισμῷ, τὸν τῆς θύρας τοῦ τάφου, μέγαν ἐκκυλίσαντα λίθον, ἔφης·
νῦν ἐγήγερται ὁ Κύριος.

Ὅτε τὴν Ἀνάστασιν Χριστοῦ, τοῖς ἀρχιερεῦσι Λογγίνε, χαίρων
ἀνήγγειλας, τότε σοι ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν, κρύψαι ταύτην οἱ

ἄνομοι, καὶ λέγειν τοῖς πᾶσιν, ὥς οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, νυκτὸς ἐλθόντες αὐτόν, ἔκλεψαν ἡμῶν κοιμωμένων, ἀλλὰ σὺ ἀφόβως τοῖς πᾶσιν, ἔκραζες· ἐγήγερεται ὁ Κύριος.

Ὅτε σε τὴν Ἑγερσιν Χριστοῦ, κόσμῳ καταγγέλλοντα εἶδεν, ὁ θεοκτόνος λαός, τότε διεπρίοντο, τὰς σφῶν καρδίας δεινῶς, καὶ Πιλάτῳ ἠτήσαντο, τὴν σὴν σφαγὴν μάκαρ, σὺ δὲ χαίρων ἔθανες, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Ὅν καθικετεύων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ τῶν ἐκ πόθου τελούντων, μνήμην τὴν πανιέρων σου σήμερον.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου, φοβερὸς ὁ θάνατος τοῖς ἀνθρώποις· μετὰ τὸ ἔνδοξον Πάθος, φοβερὸς ὁ ἄνθρωπος τῷ θανάτῳ. Οὕτως ἐνίσχυσεν ὁ ἀθλοφόρος Λογγῖνος, ὅστις καὶ πρῶτος ἐκουσίως ὑπὲρ Σοῦ τὴν κεφαλὴν ἐτμήθη. Οὕτω κατήργησε πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοῦς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Θ.Λειτουργίαν.

Ἀπόστολος, τῶν Ἁγίων Πάντων.

Εὐαγγέλιον, Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, κεφ. κγ', στίχ. 33-49.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον

Κήρυξ καὶ αὐτόπτης ὥφθης τρανός, τοῦ σαρκὶ παθόντος, εὐδοκία Λόγου Θεοῦ· εὐθαρσῶς γὰρ Τούτου, τὴν Ἑγερσιν κηρύττων, ὑπὲρ Αὐτοῦ Λογγῖνε, προθύμως τέθυσαι.